

(Mk 4, 26-27)

»Isten országa olyan, mint amikor az ember magot szór a földbe. Azután már akár alszik, akár fölkel éjjel és nappal, a mag kikel és növekszik«

Márk evangéliuma a magvetőről szóló példázattal hirdeti Isten országának örömhírét.

Ha a magot földbe vetik, életerő szabadul fel belőle, és gyümölcsöt terem.

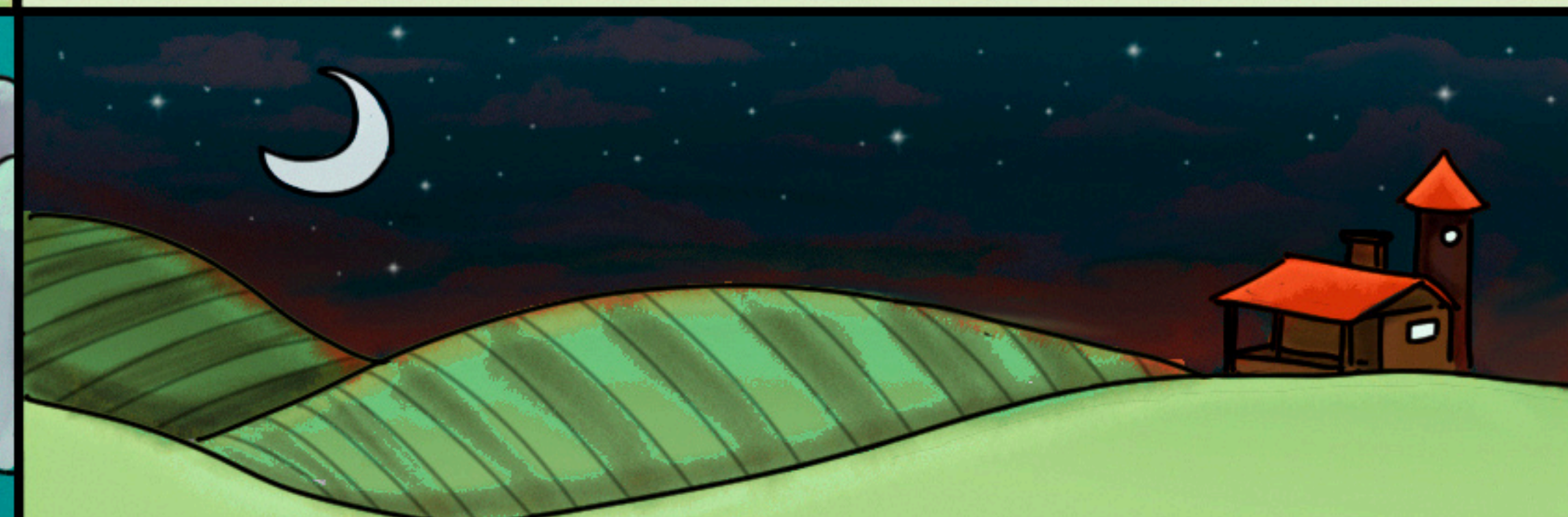

Akik befogadják Isten igéjét, azokat megbízza, hogy készítsék elő a talajt ajándékainak befogadására, és ápolják az ő szeretetébe vetett reményt.

»[...] Maga Isten jön elénk, és megmutatkozik fényével vagy megérint kegyelmével. (...)

Az Országát ingyen kínálja fel nekünk« [1].

A magvetés: ne tartsuk meg magunknak a magot, hanem vessük el széles körben és bizalommal. "Éjjel vagy nappal": az ország csendben növekszik, még az éjszakáink sötéttségében is.

Ez az életige meghív bennünket, hogy bízzunk a szeretet erejében, amely a maga idejében gyümölcsöt hoz. Megtanít arra a művészetre, hogy türelmesen kísérjük figyelemmel azt, ami magától is képes növekedni, és ne az eredményekért aggódjunk.

Paolo ezt meséli:

"Az egyik rokonunk nagyon kétségbe volt esve, mert elhagyta a férje, és nehéz anyagi gondokkal küszködött. Elhatároztuk a családban, hogy segítünk neki és kézzelfoghatóan megtapasztaltuk, hogy Isten működik minden helyzetben.

Találtunk neki munkát, és egy másik lakást. A testvéreimmel odaadtuk, amink volt. Ez a család most már megváltozott, és ahogy a férj megtudta, hogyan éltük meg együtt ezt a tapasztalatot, írt nekünk egy levelet, és bocsánatot kért benne".

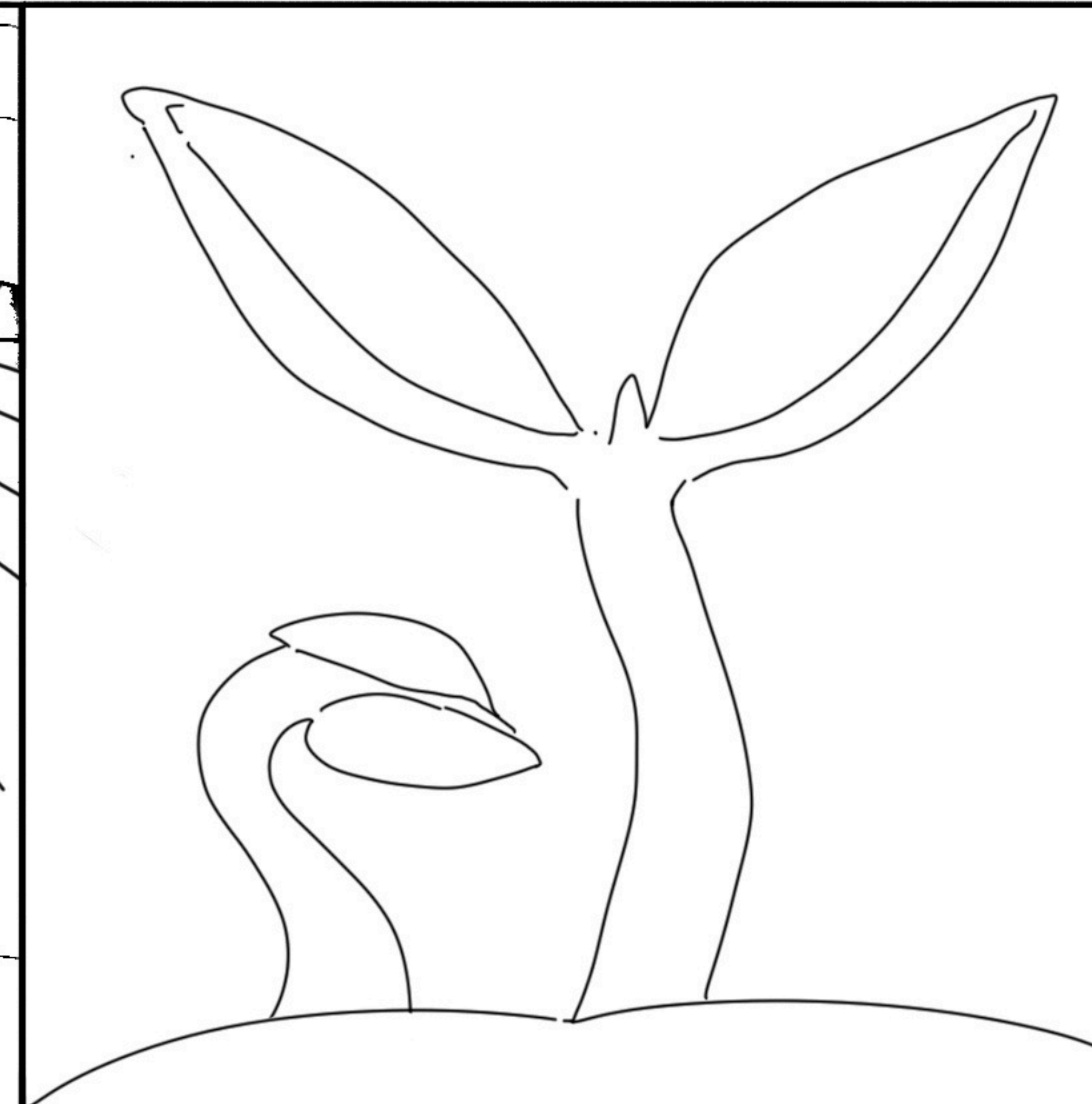

(MK 4, 26-27)

»Isten országa olyan,
mint amikor az ember magot
szór a földbe. Azután már akár
alszik, akár fölkel éjjel és nappal, a
mag kikel és növekszik«

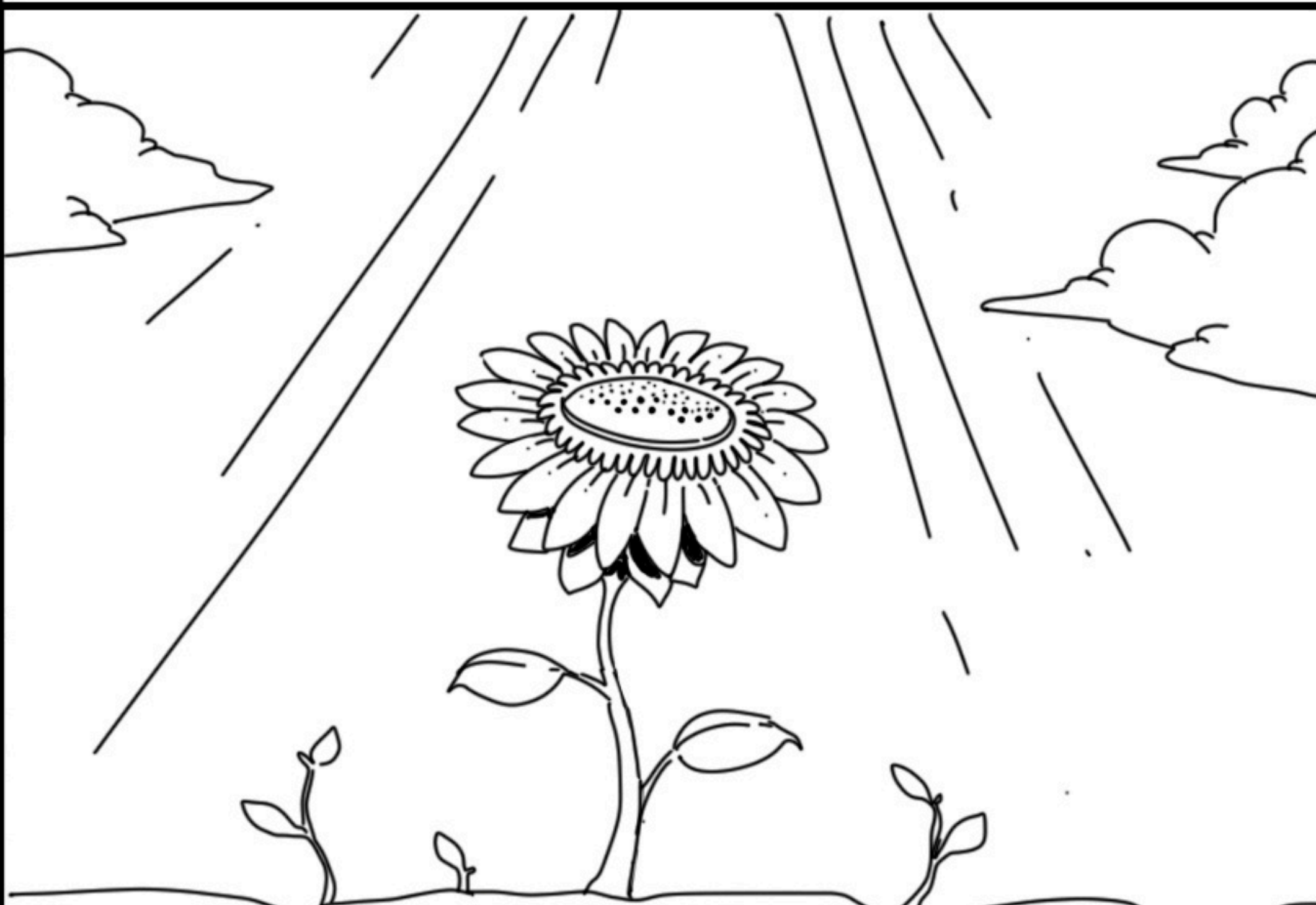
Márk evangéliuma a magvetőről
szóló példázattal hirdeti Isten
országának örömhírét.

Ha a magot földbe vetik,
életerő szabadul fel belőle, és
gyümölcsöt terem.

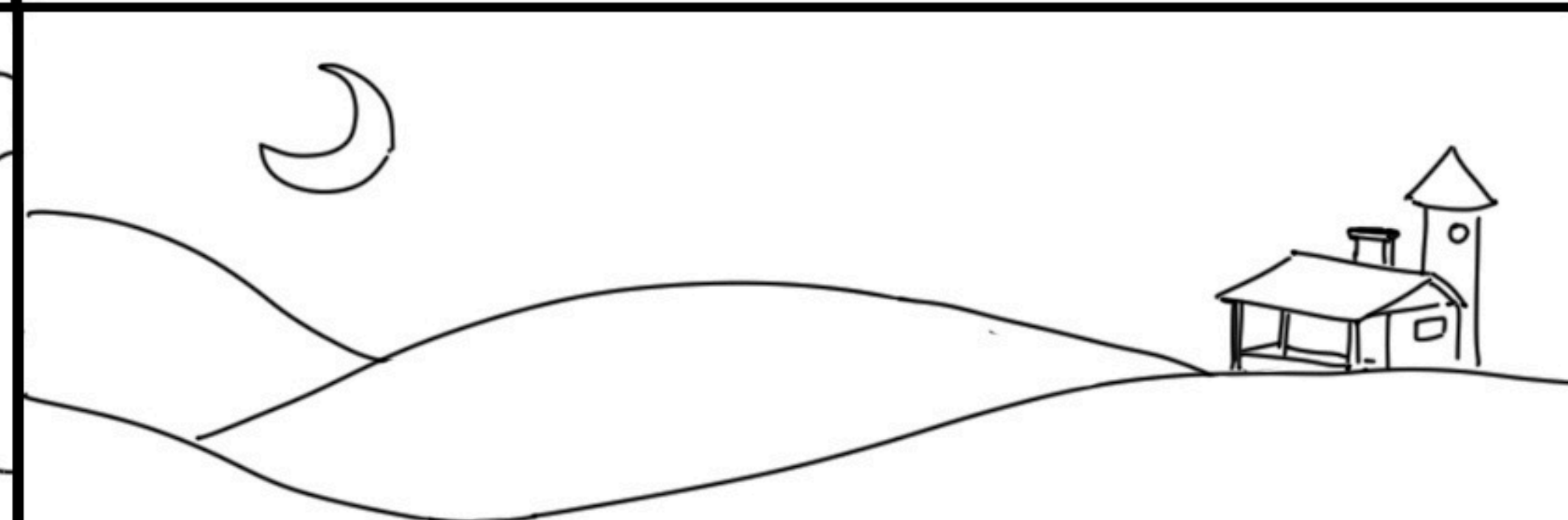

Akik befogadják Isten igéjét, azokat
megbízta, hogy készítsék elő a
talajt ajándékainak befogadására,
és ápolják az ő szeretetébe vetett
reményt.

»[...] Maga Isten jön elénk, és
megmutatkozik fényével vagy
kegyelmével. (...)

Az Országát ingyen kínálja fel
nekünk« [1].

A magvetés: ne tartsuk meg
magunknak a magot, hanem vessük
el széles körben és bizalommal.

”Éjjel vagy nappal”: az ország csendben
növekszik, még éjszakáink
sötétségében is.

Ez az életige meghív bennünket, hogy
bizzunk a szeretet erejében, amely a
maga idejében gyümölcsöt hoz. Megtanít
arra a művészetre, hogy türelmesen
kísérjük figyelemmel azt, ami magától
is képes növekedni, és ne az
eredményekért aggódjunk.

Paolo ezt meséli:

”Az egyik rokonunk nagyon kétségbe
volt esve, mert elhagyta a férje, és
nehéz anyagi gondokkal küszködött.
Elhatároztuk a családban, hogy segítünk
neki és kézzelfoghatóan
megtapasztaltuk, hogy Isten működik
minden helyzetben.

Találtunk neki munkát, és egy másik
lakást. A testvéreimmel odaadtuk,
amink volt. Ez a család most már
megváltozott, és ahogy a férj megtudta,
hogyan éltük meg együtt ezt a
tapasztalatot, írt nekünk egy levelet,
és bocsánatot kért benneteket.”